

Hoře?" ha wotmolwi, wot swateho Duchā rožswětlené, z témlemi Swowami: „žtóż ňewinwatei Ruczé ma, — ha tžisteje Wutrobó jo," fiž so wo swojim Skutkuwanju anicz zkažecj anicz zařescj ňeda, tón budže bódlicj na kňezowoi Hoře. — „Zbóžni, praji Kréstus, sučji tžisteje Wutrobó, pjetoz woni budža Boha widzecj." Matth. 5, 6. Žtóż tohodla swoju wo Krzjenicé dostatu Ňewinwatoscj ha Tžistotu swojeje Wutrobó wobšhowa Tžas swojoho Žiřenja, nicz jenoi wulkich Rěchow zo zdaluwe, hale tež z móliczkimi swoju Swédečmo ňewoblakuwe, shodži zařesci po Pucju, fotrěž k Rěbu wedje. Hale dje jo Tžwojek, fiž mów to czéle wot so prajicj? ha tola jo kójdé k Zbóžnoscji stwořené. Tež Rěschnik, za fořtrohož Kréstus swoju Ňewinwatu Krei pžela, hischcze zhubené ňejo, jenoi zo nastupi Pucj wérneje Pofuté.